

irakisk demokrati. Hvis det nu går meget hurtigt, hvad vi kan håbe på, så er der jo baggrund for, at udenlandske tropper kan trække sig tilbage meget hurtigt.

Men hvis der er ustabilitet i landet, hvis en ny irakisk regering har behov for hjælp til sikkerhed og stabilitet, så bliver der jo tale om en lidt længere periode. Men jeg kan forsikre hr. Søren Søndergaard om, at jeg bestemt har det ønske, at det bliver så kort en periode som muligt.

Målet med det hele må være, at der opbygges en irakisk regering, som kan fungere på et holdbart, sikkert og fredeligt grundlag. Når det er tilvejebragt, så er der basis for, at koalitionsens styrker kan trække sig tilbage og ud af Irak. Så jo hurtigere det går for irakerne selv med at finde en bæredygtig ledelse, jo hurtigere kan internationale styrker blive trukket ud.

Kl. 13.25

Søren Søndergaard (EL):

Men bekymrer det så ikke statsministeren, at den amerikanske regering har gjort utrolig meget ud af at få en resolution igennem FN's Sikkerhedsråd, som faktisk betyder, at besættelsen og koalitionsstyrkernes og administrationens bestemmelse over, hvad der foregår i Irak, faktisk kan udstrækkes i uendelighed; at der faktisk ikke er nogen som helst former for begrænsning i den resolution, som amerikanerne har fremsat i FN's Sikkerhedsråd, på, hvornår besættelsen skal bringes til ophør?

Det vil altså sige – det lyder lidt, som om statsministeren heller ikke udelukker det – at den trestjernede general faktisk har ret, at det, vi snakker om, er en 25 år lang besættelse af Irak. Det er det, der kan komme til at ske. Er det korrekt forstået?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, det er ikke nogen korrekt gengivelse af, hvad jeg har sagt, og konklusionerne må stå fuldstændig for hr. Søren Søndergaards egen regning.

Det, jeg har sagt, er, at meningen er, at der så hurtigt som muligt bliver opbygget et bæredygtigt irakisk demokrati. Hvis det kan gå meget hurtigt og der er ro og fred i landet, så kan internationale styrker trække sig hurtigt ud.

Hvis en ny irakisk regering har behov for og måske endda oven i købet selv beder om, at der er internationale styrker i landet for at give beskyttelse og for at sikre, at der er ro og fred til at

udvikle et irakisk demokrati, så kan internationale styrker blive der lidt længere tid.

Men jeg kan forsikre hr. Søren Søndergaard om, at der vist ikke er nogen, der har nogen interesse i eller noget ønske om at have tropper stående der længere end allerhøjest nødvendigt. Selv under de mest pessimistiske forudsætninger har jeg ikke fantasi til at forestille mig et spand af år på 25, som hr. Søren Søndergaard påstår.

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det selvfølgelig klart, at i det øjeblik, der er en demokratisk valgt irakisk regering, er der jo ikke længere tale om en besættelse, heller ikke selv om tropperne bliver der. Så lad os nøjes med at snakke om besættelsen og ikke, hvad der sker efter en eventuel besættelse, for det er jo hverken noget, statsministeren eller Folketinget skal træffe beslutning om. Det er noget af det, som det irakiske folk skal træffe beslutning om.

Men når jeg spørger om det her, er det jo, fordi det undrer mig, at amerikanerne – statsministeren har altså lige været ovre og tale med repræsentanten for amerikanerne, nemlig præsidenten – har fremsat et forslag i FN's Sikkerhedsråd, som betyder, at besættelsen kan fortsætte i al evighed, hvis koalitionsens styrker ønsker det.

Hvad er baggrunden for, at man har lavet sådan en formulering om, at den kan fortsætte i al uendelighed, i stedet for at man giver mulighed for, at f.eks. FN's Sikkerhedsråd om 1 år eller om 2 år eller om 3 år træffer beslutning om, hvad der skal ske?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at mit samlede indtryk fra de samtaler, jeg havde i Washington, hvad enten det var med repræsentanter for administrationen, altså regeringen, eller det var repræsentanter for Kongressens partier, er, at det amerikanske ønske er at kunne forlade Irak så hurtigt som muligt. Men det er selvfølgelig klart, at amerikanerne, briterne og andre, som i dag befinder sig på irakisk grund, også har et ønske om, at tilstedeværelsen dog er med til at sikre, at en ny irakisk regering kan udvikle sig og kan blive bygget op under stabile forhold, akkurat som vi har set det i Afghanistan, hvor der altså stadig væk er internationale tropper til stede, fordi den afghanske regering behøver beskyttelse.